

Strasbūrā, 17.4.2018.
COM(2018) 213 final

2018/0105 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu
noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai
kriminālvajāšanai un ar ko atceļ Padomes lēmumu 2000/642/TI**

{SWD(2018) 114 final} - {SWD(2018) 115 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Noziedzīgi grupējumi, tostarp teroristi, darbojas dažādās dalībvalstīs, un to aktīvi, tostarp bankas konti, parasti arī atrodas dažādās vietās ES vai pat ārpus tās. Tie izmanto modernās tehnoloģijas, kas ļauj tiem dažās stundās pārvest naudu starp dažādiem bankas kontiem un dažādām valūtām.

Smagu noziegumu kriminālizmeklēšanā liela nozīme ir savlaicīgi saņemtai informācijai. Nepietiekamas finanšu informācijas dēļ, iespējams, tiks zaudētas iespējas izmeklēt smagus noziegumus, izjaukt noziedzīgas darbības, apturēt teroristu plānus, kā arī konstatēt un iesaldēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus. Ja trūkst informācijas par visiem kontiem, kas pieder aizdomās turētajai personai, iespējams, aktīvi tiks iesaldēti tikai daļēji, tā brīdinot aizdomās turēto, kurš pēc tam no citiem kontiem var izņemt neatklātos līdzekļus. Daudzas izmeklēšanas nonāk strupceļā tādēļ, ka neizdodas panākt savlaicīgu, precīzu un visaptverošu piekļuvi attiecīgajiem finanšu datiem¹.

Pašlaik pieejamie mehānismi, kas ļauj piekļūt finanšu informācijai un apmainīties ar to, ir lēni, salīdzinot ar to, cik ātri līdzekļus var pārvest visā Eiropā un arī pasaulē. Lai iegūtu finanšu informāciju, ir nepieciešams pārāk daudz laika, un tas samazina izmeklēšanas un apsūdzības celšanas efektivitāti. Ir jārod ātrāki un efektīvāki veidi, kā piekļūt informācijai par bankas kontiem, finanšu informācijai un finanšu analīzes datiem un apmainīties ar šo informāciju. Pateicoties lielākam skaitam sekmīgu kriminālizmeklēšanu, pieaugs notiesājošu spriedumu un mantas konfiskācijas gadījumu skaits. Tas veicinās to, ka tiek izjauktas noziedzīgas darbības, kā arī sekmēs drošības līmeņa paaugstināšanos dalībvalstīs un visā Savienībā.

Komisija 2016. gada 2. februārī pieņēma Rīcības plānu par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu², kurā iepazīstināja ar to, kā Komisija ir paredzējusi uzlabot Ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (NILLN)³. Turklāt minētajā plānā tika pausts arī aicinājums veikt kartēšanu, lai apzinātu šķēršļus, kas apgrūtina piekļuvi informācijai, apmaiņu ar to un tās izmantošanu, kā arī lai apzinātu operatīvās sadarbības iespējas starp finanšu izlūkošanas vienībām (FIU), un pēc tam iesniegt tiesību akta priekšlikumus, ja tas ir lietderīgi.

Savienības līdztiesīgie likumdevēji 2017. gada decembrī vienojās veikt vairākas būtiskas izmaiņas Ceturtajā NILLN direktīvā (Piektā NILLN direktīva). To vidū ir obligāta tādu valsts centralizētu bankas kontu reģistru vai datu izguves sistēmu izveidošana visās dalībvalstīs, kuriem varētu piekļūt FIU un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas iestādes.

Tomēr, tā kā NILLN direktīvu juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, tajās netiek noteikti precīzi nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstu

¹ Eiropola ziņojumā *“From suspicion to action – converting financial intelligence into greater operational impact”* [“No aizdomām līdz rīcībai — finanšu izlūkošanas pārveidošana par pasākumu ar lielāku darbības ietekmi”], kas tika publicēts 2017. gadā, tika uzsvērtas šīs problēmas, kā arī nepieciešamība nodrošināt tiesībaizsardzības iestādēm labāku piekļuvi finanšu informācijai.

² COM(2016) 50 final.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Direktīva (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

iestādes un struktūras, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana (turpmāk “kompetentās iestādes”), var izmantot finanšu un citu informāciju, lai novērstu, atklātu un izmeklētu noteiktus noziedzīgus nodarījumus vai celtu apsūdzību par tiem. Tā vietā tajās uzmanība galvenokārt tiek pievērsta preventīviem centieniem novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu, un tajās noteiktie pienākumi ir tieši saistīti ar “atbildīgajiem subjektiem”, proti, ekonomikas dalībniekiem, uzņēmējiem un profesionāļiem.

Vairumam kompetento iestāžu pašlaik nav tiešas piekļuves tādai informācijai par bankas kontu turētāju identitāti, kas atrodas centralizētos bankas kontu reģistros vai datu izguves sistēmās. Šādi reģistri un sistēmas pašlaik darbojas 15 dalībvalstīs, taču tieša piekļuve tiem ir nodrošināta tikai 6 dalībvalstu kompetentajām iestādēm (turklāt ne visām). Tādēļ minētās iestādes parasti pieprasa informāciju vai nu visaptverošos pieprasījumos, kurus nosūta visām konkrētās dalībvalsts finanšu iestādēm, vai — gadījumā, ja tām ir piešķirta netieša piekļuve, — nosūtot pieprasījumu starpniekam.

Visaptverošs pieprasījums nozīmē, ka kompetentajai iestādei ir jāsaņem atbilde no katras finanšu iestādes. Šādi rodas reāls būtiskas aizkavēšanās risks, kas var kaitēt kriminālizmeklēšanai. Tas ietekmē arī pārrobežu sadarbību. Laiks, kas nepieciešams, lai iegūtu finanšu informāciju no bankām, dažādās dalībvalstīs nereti ir atšķirīgs, un tas var vēl vairāk kavēt sadarbību. Piektās NILLN direktīvas 32.a panta 4. punktā ir noteikts, ka Komisijai līdz 2020. gada jūnijam Eiropas Parlamentam un Padomei ir jāiesniedz ziņojums, kurā izvērtēts centralizētu bankas kontu reģistru varbūtējais starpsavienojums nākotnē. Komisija savu izvērtējumu un konstatējumus iesniegs līdz 2019. gada vidum.

Tādēļ šajā priekšlikumā tiek noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir tieša piekļuve valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem vai datu izguves sistēmām. Starp kompetentajām iestādēm, kurām tiek nodrošināta piekļuve, ir arī nodokļu iestādes un korupcijas apkarošanas iestādes, pamatojoties uz to tiesībām veikt kriminālizmeklēšanu saskaņā ar valsts tiesībām. To vidū ir arī līdzekļu atguves dienesti, kas ir atbildīgi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu izsekošanu un identificēšanu saistībā ar to iespējamu iesaldēšanu un konfiskāciju. Lai garantētu, ka “noziegums neatmaksājas” un ka noziedzniekiem tiek konfiscēta gūtā peļņa⁴, ir jānodrošina, ka līdzekļu atguves dienestu rīcībā ir pienācīgi rīki, lai varētu piekļūt informācijai, kas nepieciešama to pienākumu veikšanai. Eiropolam arī tiks nodrošināta netieša piekļuve ar dalībvalstu vienību starpniecību. Eiropols neveic kriminālizmeklēšanu, bet atbalsta dalībvalstu veiktās darbības. Eiropols nevar pilnībā izmantot savu analītisko spēju potenciālu tāpēc, ka tam nav piekļuves finanšu informācijai, tostarp tai, kas ietverta valstu centralizētajos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās. Šie ierobežojumi tika uzsvērti un izskaidroti 2017. gadā publicētajā Eiropola ziņojumā “*From suspicion to action*”.

Attiecībā uz sadarbību starp FIU un starp FIU un kompetentajām iestādēm —, lai gan tā jau tiek regulēta Ceturtajā NILLN direktīvā, gan FIU, gan kompetentās iestādes savā mijiedarbībā joprojām saskaras ar šķēršļiem. ES 28 FIU⁵ 2016. gada decembrī iepazīstināja ar vienotu

⁴ Eiropols 2016. gada ziņojumā “*Does crime still pay?: criminal asset recovery in the EU*” [“Vai noziegumi joprojām atmaksājas? Noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšana ES”] lēsa, ka laikposmā no 2010. līdz 2014. gadam Eiropas Savienībā iesaldēto vai arestēto aktīvu vērtība bija 2,2 % no aplēstajiem noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem, savukārt konfiscēto aktīvu vērtība bija aptuveni 1,1 % no šādiem aplēstajiem līdzekļiem. <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/does-crime-still-pay>

⁵ FIU ir funkcionāli neatkarīgas un autonomas vienības, kurām ir tiesības un spējas pieņemt autonomus lēmumus par analīzes veikšanu, pieprasīt un izplatīt veikto analīzi kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ar to saistītiem noziegumiem vai terorisma finansēšanu.

ziņojumu par kartēšanu, kuras nolūks bija identificēt šos šķēršļus un piedāvāt risinājumus. Komisijas dienestu darba dokumentā par *FIU* savstarpējās sadarbības uzlabošanu⁶, kas tika publicēts 2017. gada jūnijā, ir apzināti kartēšanas ziņojuma rezultāti un identificētas problēmas, kuras varētu novērst, izmantojot norādījumus un uzlabotu sadarbību ES *FIU* platformas veiktā darba ietvaros, kā arī citas problēmas, kurām ir nepieciešami regulatīvi risinājumi.

Turklāt Eiropas Parlaments, paužot nožēlu “par to, ka dalībvalstu pieejas finanšu noziegumu apkarošanai nav vairāk saskaņotas”, aicināja Savienību risināt jautājumu par nepieciešamību pēc efektīvākas informācijas apmaiņas un ciešākas koordinācijas starp attiecīgajām valstu iestādēm, lai panāktu labākus rezultātus, tostarp pieņemot nepieciešamos Savienības tiesību aktus.

Tādēļ šajā priekšlikumā ir noteikti pasākumi finanšu un citas informācijas izmantošanas atvieglošanai, lai efektīvāk, arī pārrobežu kontekstā, novērstu un apkarotu smagus noziegumus. Konkrētāk, tas palielina kompetento iestāžu iespējas savlaicīgi piekļūt informācijai, kas ietverta centralizētajos bankas kontu reģistros vai datu izguves sistēmās, kuras ieviestas ar Ceturto NILLN direktīvu. Šajā priekšlikumā arī tiek saglabāts augsts pamattiesību aizsardzības līmenis, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, un samazināts ar visaptverošu pieprasījumu procedūru saistītais administratīvais slogs gan kompetentajām iestādēm, gan banku sektoram. Tieša piekļuve ir visātrākais veids, kā piekļūt finanšu informācijai.

Šis priekšlikums arī atvieglo sadarbību starp *FIU*, kā arī starp *FIU* un kompetentajām iestādēm. Tajā ir definēts, kāda veida informāciju (finanšu informāciju, finanšu analīzi, tiesībaizsardzības informāciju) var pieprasīt attiecīgi kompetentās iestādes un *FIU*, kā arī dots izmērošs to noziedzīgo nodarījumu saraksts, par kuriem katra iestāde var apmainīties ar informāciju, — tas vienmēr notiek, atsevišķi izvērtējot katru gadījumu, proti, konkrēto lietu, uz kuru attiecas izmeklēšana. Tajā ir noteikti termiņi, kuros *FIU* ir jāveic informācijas apmaiņa, kā arī tas, ka ir jāizmanto drošs saziņas kanāls, lai uzlabotu un paātrinātu minēto apmaiņu. Visbeidzot, tajā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānorāda visas kompetentās iestādes, kurām ir tiesības pieprasīt informāciju. Tas nodrošina plašāku un efektīvāku, bet vienlaikus arī proporcionālu informācijas apmaiņu.

Šajā kontekstā Komisija uzsver nepieciešamību nodrošināt finanšu izlūkošanas vienības ar pienācīgiem resursiem to pienākumu izpildei, kā noteikts Ceturtajā NILLN direktīvā. Turklāt, kā noteikts Piektās NILLN direktīvas 65. panta 2. punktā, Komisija līdz 2019. gada jūnijam izvērtēs *FIU* un trešo valstu sadarbības regulējumu un tās šķēršļus, kā arī iespējas uzlabot sadarbību starp Savienības *FIU*, tostarp iespēju izveidot koordinācijas un atbalsta mehānismu.

• **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem šajā politikas jomā**

Šis direktīvas priekšlikums ir daļa no 2015. gada aprīlī pieņemtās Eiropas Drošības programmas⁷, kurā tika aicināts noteikt papildu pasākumus, lai izjauktu smagus noziegumus un organizēto noziedzību, un tai sekojošā Rīcības plāna par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu.

Kā norādīts iepriekš, Ceturajā NILLN direktīva un Piektā NILLN direktīva balstās uz iekšējā tirgus juridisko pamatu un attiecas uz preventīviem centieniem risināt jautājumu par

⁶ SWD(2017) 275.

⁷ COM(2015) 185 *final*, 2015. gada 28. aprīlis.

nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu. Šis priekšlikums papildina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas direktīvu preventīvos aspektus un balstās uz tiem, kā arī pastiprina tiesisko regulējumu no policijas sadarbības viedokļa.

Turklāt šis direktīvas priekšlikums pastiprina un veido Savienības krimināltiesisko regulējumu attiecībā uz cīņu pret smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, jo īpaši Regulu (ES) 2016/794 par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu)⁸.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Ierosinātā direktīva atbilst Savienības politikas mērķiem, jo īpaši pārstrādātajam datu aizsardzības režīmam, kas izriet no Direktīvas (ES) 2016/680, un tā atbilst attiecīgajai Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.

Šī likumdošanas iniciatīva arī atbilst Savienības mērķiem iekšējā tirgus attīstības jomā, jo īpaši vienotajam maksājumu tirgum, ar ko izveido drošākus un inovatīvākus maksājumu pakalpojumus ES, proti, noteikumiem, kas definēti Direktīvā (ES) 2015/2366⁹.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Tiesības rīkoties ir piešķirtas ar LESD 87. panta 2. punktu, kas ļauj Eiropas Savienībai noteikt pasākumus policijas sadarbībai, iesaistot visu dalībvalstu kompetentās iestādes (tostarp policiju, muitu un citus specializētos tiesībaizsardzības dienestus), jo īpaši attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai un izmeklēšanai nepieciešamās informācijas vākšanu, uzglabāšanu un apmaiņu (a) apakšpunkts) un īpašu izmeklēšanas metožu kopīgu izvērtēšanu attiecībā uz organizētās noziedzības smago formu atklāšanu (b) apakšpunkts).

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Saskaņā ar LESD 67. pantu Savienības mērķis ir nodrošināt iedzīvotājiem augstu drošības līmeni, novēršot un apkarojot noziedzību. Savienībai šajā jomā ir jārikojas tikai tādā gadījumā un tiktāl, cik šo mērķi nevar pietiekami sasniegt pašas dalībvalstis un to labāk varētu sasniegt Savienība.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šā priekšlikuma mērķus un tādēļ tos labāk var sasniegt Savienības līmenī. Šajā priekšlikumā tiek noteikti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai. Atbilstīgi spēkā esošajiem noteikumiem saskaņā ar šo priekšlikumu dalībvalstīm ir tiesības pieņemt vai saglabāt pasākumus, kas ir stingrāki nekā Savienības tiesību aktos noteiktie.

Noziedzīgu nodarījumu izdarītāji bieži darbojas dažādās dalībvalstīs. Jo īpaši organizētās noziedzības grupējumi bieži ir izveidoti starptautiskā līmenī un izmanto finanšu aktīvus ārpus valsts robežām. Sava starptautiskā rakstura dēļ terorisma un noziedzības draudi skar ES kopumā un tādēļ ir vajadzīga Savienības mēroga atbildes reakcija uz tiem. Noziedznieki var

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Regula (ES) 2016/794 par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra Direktīva (ES) 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

izmantojot to, ka kompetento iestāžu rīcībā nav finanšu informācijas vai tā netiek efektīvi izmantota, un gūs labumu no tā.

Savienības rīcības mērķis ir radīt pievienoto vērtību, sniedzot saskaņotu pieeju, kas pastiprinātu iekšzemes un pārrobežu sadarbību smagu noziegumu un terorisma finanšu izmeklēšanā. Turklāt rīcība Savienības līmenī palīdzēs nodrošināt saskaņotus noteikumus, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, turpretī tad, ja par tiesību aktu pieņemšanu dalībvalstis lemtu patstāvīgi, būtu grūti panākt saskaņotu aizsardzības pasākumu līmeni.

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar LES 5. panta 4. punktā izklāstīto proporcionalitātes principu priekšlikums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs un ir samērīgi, lai veicinātu to, ka publiskās iestādes, kuru pienākums ir aizsargāt Savienības iedzīvotājus, izmanto attiecīgo finanšu un citu informāciju un dalās ar to.

Ierosinātās iniciatīvas mērķis ir piešķirt konkrētām kompetentajām iestādēm tiešu piekļuvi valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un datu izguves sistēmām. Tajā dalībvalstīm ir noteikts pienākums no to iestāžu vidus, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, konstatēšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana, izraudzīties kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas piekļūt šiem reģistriem un veikt tajos meklējumus. To vidū ir līdzekļu atguves dienesti un Eiropola valsts vienības. Turklāt Eiropolam tikai katrā gadījumā atsevišķi tiks piešķirta netieša piekļuve valstu centralizētajos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās esošajai informācijai, lai tas varētu pildīt tam noteiktos uzdevumus saskaņā ar tā pilnvarojumu.

Piekļuve valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un datu izguves sistēmām tiks piešķirta vienīgi attiecībā uz ierobežotu informācijas kopumu (piem., īpašnieka vārds un uzvārds, dzimšanas datums, bankas konta numurs), kas ir noteikti nepieciešams, lai identificētu, kurās bankās izmeklēšanas subjektam ir bankas konti. Iestādēm nebūs piekļuves bankas kontu saturam, t. i., ne konta bilancei, ne informācijai par darījumiem. Tiklīdz kompetentās iestādes ir noteikušas, kurā finanšu iestādē izmeklēšanas subjektam ir bankas konts, vairumā gadījumu tām būs jāvērsas pie attiecīgās iestādes un jāpieprasa papildu informācija, piemēram, darījumu saraksts (parasti, pamatojoties uz tiesas atļauju).

Ar ierosinātajiem pasākumiem netiks grozītas *FIU* pamatfunkcijas vai organizatoriskais statuss, un *FIU* turpinās veikt tās pašas funkcijas, kas noteiktas jau spēkā esošajos valstu un Savienības tiesību aktos.

Šis priekšlikums atvieglo sadarbību starp *FIU*, kā arī starp *FIU* un kompetentajām iestādēm. Šis informācijas apmaiņas regulējums ir piešķirts saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem un attiecas tikai uz konkrētiem noziegumiem (nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un predikatīviem nodarījumiem, terorisma finansēšanu), kā arī smagiem noziegumiem. Tajā ir ietverti vairāki privātās dzīves un personas datu aizsardzības pasākumi, vienmēr saglabājot mērķi uzlabot iekšzemes un pārrobežu sadarbību un informācijas apmaiņu, kā arī novērst to, ka noziedznieki savā labā izmanto atšķirības, kas pastāv starp dažādās valstīs pieņemtajiem tiesību aktiem. Arī gadījumi un nosacījumi, kad ir atļauta finanšu datu apmaiņa, attiecas vienīgi uz tām kompetentajām iestādēm, kas ir iekļautas šo iestāžu izsmeļošajā sarakstā. Minētajām kompetentajām iestādēm būs atļauts piekļūt finanšu datiem un apmainīties ar tiem vienīgi attiecībā uz konkrētā sarakstā esošiem noziedzīgajiem nodarījumiem un ievērojot valstu procesuālos un privātās dzīves aizsardzības pasākumus.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šā priekšlikuma veids ir direktīva, lai tikai noteiktu mērķi, kas ir jāasniedz dalībvalstīm, vienlaikus ļaujot tām izstrādāt pašām savus tiesību aktus šā mērķa sasniegšanai. Citi līdzekļi nav piemēroti, jo šā pasākuma mērķis ir tuvināt dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz to, kurām iestādēm tiek piešķirta piekļuve valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un datu izguves sistēmām. Tādēļ direktīva ir vienīgais lietderīgais instruments.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Attiecībā uz kompetento iestāžu piekļuvi centralizētiem bankas kontu reģistriem

Par šo priekšlikumu Komisija apspriedās ar šādām iestādēm: tiesībsardzības iestādēm, līdzekļu atguves dienestiem, valstu iestādēm, kas izmeklē korupcijas gadījumus un finanšu noziegumus, finanšu izlūkošanas vienībām, OLAF un Eiropolu, valstu datu aizsardzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU), bankām, finanšu iestādēm, valsts vai ES līmeņa banku apvienībām, par esošo centralizēto bankas kontu reģistru un datu izguves sistēmu pārvaldību (vai to izstrādi, ja tādas vēl nav izveidotas) atbildīgajām iestādēm, kā arī ar sabiedrību kopumā.

Tika izmantoti arī šādi paņēmieni un instrumenti:

- sākotnējā ietekmes novērtējuma apspriešana (tajā viedokli varēja izteikt ikviens interesents) — 2017. gadā no 9. augusta līdz 6. septembrim;
- sabiedriskā apspriešana (interesentu viedokļi tika uzklauti 12 nedēļas) — no 2017. gada 17. oktobra līdz 2018. gada 9. janvārim;
- mērķtiecīga aptauja, kas adresēta dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem un pretkorupcijas iestādēm, — 2016. gada jūnijā;
- ekspertu sanāksme, kas veltīta jautājumam par tiesībsardzības iestāžu piekļuves centralizētiem bankas kontu reģistriem paplašināšanu, — 2017. gada 25. un 26. oktobrī;
- pēc ekspertu sanāksmes par tiesībsardzības iestāžu piekļuves centralizētiem bankas kontu reģistriem paplašināšanu Komisija vairākām delegācijām nosūtīja papildu jautājumus;
- apspriešanās ar līdzekļu atguves dienestiem ES Līdzekļu atguves dienestu platformas sanāsmē 2017. gada 12. un 13. decembrī;
- augsta līmeņa sanāksme, kurā tika izvērtēta nepieciešamība veikt papildu pasākumus, lai atvieglotu piekļuvi finanšu informācijai, — 2017. gada 20. novembrī;
- sanāksme, kurā tika apspriesta sadarbība starp FIU un tiesībsardzības iestādēm, — 2018. gada 6. un 7. martā.

Tiesībsardzības iestādes pilnībā atbalstīja iniciatīvu par piekļuvi centralizētiem bankas kontu reģistriem un apstiprināja, ka:

- ātra piekļuve informācijai par bankas kontiem ir svarīga, lai tās varētu efektīvi pildīt savus pienākumus;
- pašreizējā prakse izdot “visaptverošus pieprasījumus” efektivitātes ziņā ir ļoti neapmierinoša; tas rada ievērojamu administratīvo slogu gan bankām, gan pašām šīm iestādēm un palēnina izmeklēšanu;
- dalībvalstīs tiek īstenotas dažādas pieejas attiecībā uz tiesībaizsardzības iestāžu piekļuvi. Dažās dalībvalstīs piekļuve ir vairākām policijas iestādēm, līdzekļu atguves dienestiem un pretkorupcijas aģentūrām, bet citās valstīs šādām iestādēm piekļuves nav.

Banku apvienības atkārtoti uzsvēra, ka ir pilnībā apņēmušās cīnīties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, un apgalvoja, ka:

- lēmums par to, vai sistēmai ir jābūt centralizētai vai decentralizētai, ir jāpieņem valsts līmenī;
- iniciatīvai pienācīgi ir jānodrošina, ka netiek kaitēts personu pamattiesībām uz datu privātumu.

EDAU un valstu datu aizsardzības iestādes uzsvēra, ka:

- pašreizējā prakse sūtīt visaptverošus pieprasījumus ir neapmierinoša no datu aizsardzības viedokļa;
- piekļuves paplašināšana ir pārlicinoši jāpamato un ir jānodrošina vajadzīgie aizsardzības pasākumi;
- turpmākajiem tiesību akta priekšlikumiem ir pilnībā jāatbilst Eiropas datu aizsardzības regulējumam.

Izstrādājot šo priekšlikumu, šis viedoklis tika pienācīgi ņemts vērā.

Attiecībā uz informācijas apmaiņu starp FIU un kompetentajām iestādēm

Apspriešanās ar FIU un kompetentajām iestādēm

Komisija 2018. gada martā organizēja sanākumi, lai apspriestu sadarbību starp FIU un tiesībaizsardzības iestādēm. Dalībvalstīm tika lūgts viedoklis un tika saņemtas dalībvalstu atbildes par šādiem jautājumiem:

- FIU* piekļuve tiesībaizsardzības iestāžu informācijai iekšzemē — šķiet, ka tieša vai netieša (ar *FIU* izvietoto policijas sadarbības koordinātoru starpniecību) piekļuve ir visām *FIU*. Galvenās atšķirības starp dalībvalstīm pastāv attiecībā uz to, kāda veida informācijai var piekļūt *FIU*. *FIU* atzina, ka ir svarīgi saskaņot, kāda veida informācijai tās var piekļūt;
- kompetento iestāžu piekļuve finanšu informācijai ar *FIU* starpniecību — šķiet, ka neviena *FIU* nenodrošina kompetentajām iestādēm tiešu piekļuvi savām datubāzēm. Tomēr policijas *FIU* var viegli atbildēt uz informācijas pieprasījumiem no kompetentajām iestādēm, savukārt administratīvajām *FIU* tas nav tik vienkārši;
- diagonālā sadarbība, proti, sadarbība starp vienas dalībvalsts *FIU* un citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas var būt tieša vai netieša (proti, ar pieprasītājas kompetentās

iestādes dalībvalsts *FIU* starpniecību), — šajā jautājumā visas dalībvalstis iebilda pret ideju par tiešu diagonālo sadarbību un atbalstīja netiešu diagonālo sadarbību;

iv) sadarbība ar Eiropolu, jo 8 *FIU* jau apmainās ar informāciju ar Eiropolu. *FIU* kopumā izrādīja interesi par informācijas apmaiņu ar Eiropolu, ja šāda apmaiņa ir abpusēja.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Savienības *FIU* platformā ir veikta kartēšana, kuras nolūks ir apzināt praktiskus šķēršļus, kas apgrūtina piekļuvi informācijai, apmaiņu ar to un tās izmantošanu, kā arī apzināt operatīvās sadarbības iespējas, lai sasniegtu rezultātus līdz 2016. gada beigām.

Apspriešana sākās ar tiešsaistes ES aptauju, kas tika uzsākta 2016. gada 14. aprīlī, lai iegūtu informāciju no *FIU*. Šī aptauja bija iedalīta deviņās tematiskajās jomās — sākot no *FIU* iekšzemes īpašībām līdz spējai piedalīties *FIU* savstarpējā sadarbībā tās dažādajās formās — un ietvēra 290 jautājumus.

2016. gada decembrī tika pieņemts gala ziņojums, un tas kā ES *FIU* platformas 31. sanāksmes protokola pielikums ir publiski pieejams Komisijas Ekspertu grupu reģistra tīmekļa vietnē <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>.

Komisija arī izmantoja 2017. gadā publicēto Eiropola finanšu izlūkošanas grupas ziņojumu *“From suspicion to action – converting financial intelligence into greater operational impact”* [“No aizdomām līdz rīcībai — finanšu izlūkošanas pārveidošana par pasākumu ar lielāku darbības ietekmi”].

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam atbalsts ir pausts ietekmes novērtējumā, kurā tika izvērtēti veidi, kā paplašināt kompetento iestāžu piekļuvi finanšu informācijai noziegumu izmeklēšanas vajadzībām, attiecībā uz diviem jautājumiem — par kompetento iestāžu piekļuvi centralizētiem bankas kontu reģistriem vai izguves sistēmām un par sadarbības uzlabošanu starp finanšu izlūkošanas vienībām un kompetentajām iestādēm.

Ietekmes novērtējuma ziņojums tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei 2018. gada 31. janvārī. Regulējuma kontroles padome 2018. gada 26. martā sniedza pozitīvu atzinumu ar iebildumiem.

Ietekmes novērtējumā tika izvērtēti šādi risinājumi:

- (1) Pamata risinājums.
- (2) Risinājums bez likumdošanas pasākumiem — 0. risinājums.
- (3) Likumdošanas risinājumi:
 - A risinājums attiecās uz noziegumu veidiem, kuru novēršanas un apkarošanas nolūkā kompetentās iestādes varētu piekļūt informācijai un apmainīties ar to.
 - A.1 risinājums bija ierobežots, attiecinot to tikai uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, saistīto predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanu un apkarošanu.
 - A.2 risinājums bija ierobežots, attiecinot to tikai uz tā saukto eironozieģumu novēršanu un apkarošanu.

A.3 risinājums bija ierobežots, attiecinot to tikai uz smagu noziegumu novēršanu un apkarošanu Eiropola regulas izpratnē.

- B risinājumā tika izvērtēta kārtība, kā tiek nodrošināta piekļuve datiem.

B.1 risinājums attiecās uz kārtību, kādā kompetentās iestādes piekļūst centralizētajiem bankas kontu reģistriem, turklāt B.1.a risinājums paredzēja tiešu piekļuvi, bet B.1.b risinājums — netiešu piekļuvi.

B.2 risinājums attiecās uz kārtību, kādā kompetentās iestādes piekļūst visai finanšu informācijai, turklāt B.2.a risinājums paredzēja tiešu piekļuvi finanšu iestāžu informācijai, bet B.2.b risinājums — netiešu piekļuvi ar finanšu izlūkošanas vienību starpniecību.

B.3 risinājums attiecās uz informācijas apmaiņu starp finanšu izlūkošanas vienībām un uz finanšu izlūkošanas vienību informācijas pieprasījumiem kompetentajām iestādēm, turklāt B.3.a risinājumā tika izvērtēta tieša sadarbība, savukārt B.3.b risinājumā — iespēja izveidot centralizētu ES *FIU*.
- C risinājumā tika izvērtēts, kādas iestāžu kategorijas gūtu labumu no piekļuves informācijai un informācijas apmaiņas. C.1 risinājums ietvēra kompetentās iestādes saskaņā ar Datu aizsardzības politikas direktīvu, savukārt C.2 risinājums paplašināja sadarbību, ietverot arī citas iestādes, proti, līdzekļu atguves dienestus, Eiropolu un *OLAF*.

Minētie risinājumi tika izvērtēti, ņemot vērā to ietekmi no ekonomiskā, sociālā un pamattiesību viedokļa.

Šis priekšlikums atbilst ietekmes novērtējumā apsvērtajiem vēlamajiem politikas risinājumiem.

Vēlamais risinājums saistībā ar piekļuvi centralizētiem bankas kontu reģistriem ir ES likumdošanas instrumenta pieņemšana, ar kuru kompetentajām iestādēm tiktu piešķirta tieša piekļuve. Šāda piekļuve ir jānodrošina, lai varētu veikt kriminālizmeklēšanu attiecībā uz visu veidu smagiem noziegumiem, kas minēti Eiropola regulas 3. panta 1. punktā. Eiropola piekļuvei ir jābūt netiešai, taču arī izmeklēšanas, kurām atbalstu sniedz Eiropols, iegūtu, ja tiktu nodrošināta piekļuve centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai.

Ar vēlamo risinājumu tiek atļauta tieša piekļuve centralizētiem bankas kontu reģistriem un izguves sistēmām, jo tajās ir ietverta ierobežota informācija. Ar vēlamo risinājumu tiesības uz personas datu aizsardzību tiks aizskartas minimāli. Piekļuves tiesības ir ierobežotas un ir vērstas tikai uz katrā gadījumā nepieciešamajām iestādēm, tādējādi nodrošinot, ka iejaukšanās ir proporcionāla no personas datu aizsardzības viedokļa.

Vēlamajā risinājumā arī tiks iekļauti noteikumi, lai atvieglotu datu apmaiņu starp *FIU*, kā arī savstarpēji starp *FIU* un kompetentajām iestādēm. Tiks regulēta arī Eiropola iespēja pieprasīt datus no *FIU*. Ņemot vērā to, ka informācija ir sensitīva, vēlamajā risinājumā tiks noteikti stingri datu aizsardzības pasākumi.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

2000. gada oktobrī tika pieņemts Padomes lēmums 2000/642/TI par kārtību, kādā notiek dalībvalstu *FIU* sadarbība informācijas apmaiņas jomā. Šā Padomes lēmuma priekšmetu regulē citi Savienības akti, tāpēc Padomes lēmumam pašlaik nav pievienotās vērtības. Tādēļ ar šo priekšlikumu minētais lēmums tiek atcelts.

- **Pamattiesības**

Šī iniciatīva nodrošinās kompetentajām iestādēm piekļuvi mehānismiem, kas centralizē ar fiziskām personām saistītus personas datus vai no kuriem var iegūt personas datus. Tas ietekmēs datu subjektu pamattiesības. Jo īpaši tas skars tiesības uz privāto dzīvi un tiesības uz personas datu aizsardzību, kas paredzētas attiecīgi ES Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā.

Attiecībā uz tiesībām uz privāto dzīvi saskaņā ar Hartas 7. pantu —, lai gan ietekmes mērogs, ņemot vērā skarto personu skaitu, ir būtisks, iejaukšanās smagums būs salīdzinoši neliels, jo dati, kuriem var piekļūt un kurus var meklēt, neaptver finanšu darījumus vai kontu bilanci. Tā attieksies vienīgi uz ierobežotu tādas informācijas kopumu (piem., īpašnieka vārds un uzvārds, dzimšanas datums, bankas konta numurs), kas noteikti ir nepieciešama, lai identificētu, kurās bankās izmeklēšanas subjektam ir bankas konti.

Attiecībā uz tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Hartas 8. pantu — informācija par bankas kontu, kā arī cita veida finanšu informācija ir vai var būt personas dati, un piekļuve šiem datiem saskaņā ar šo likumdošanas iniciatīvu ir personas datu apstrāde. Piemēro visus noteikumus, kas definēti Datu aizsardzības politikas direktīvā.

Šajā priekšlikumā ir noteikti personas datu apstrādes mērķi un tas, ka ir jāizveido to noteikto kompetento iestāžu saraksts, kuras ir tiesīgas pieprasīt informāciju. Informācijas apmaiņas apmērs būs ierobežots un saistīts ar katru konkrēto gadījumu atsevišķi, proti, tā tiks veikta tikai tādā gadījumā, ja tam ir nozīme konkrētajā lietā, lai apkarotu konkrētus smagus noziedzīgus nodarījumus, kas ietverti izsmeļošā sarakstā.

Šajā priekšlikumā ir definēti arī īpaši noteikumi par reģistriem, informācijas pieprasījumu ierakstiem, tiesību ierobežojumiem un īpašu personas datu kategoriju (“sensitīvo datu”) apstrādi.

Eiropalam ar Eiropas valstu vienību starpniecību arī tiks piešķirta netieša piekļuve valstu centralizētajos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās esošajai informācijai, kā arī tiks paredzēta iespēja, ka tas var apmainīties ar datiem ar finanšu izlūkošanas vienībām, lai varētu pildīt tam noteiktos uzdevumus (atbalstīt un stiprināt dalībvalstu darbības konkrētu tā kompetencē esošu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un kriminālvajāšanai) saskaņā ar tā pilnvarojumu. Piemēro visus Regulas (ES) 2016/794 VI un VII nodaļā noteiktos aizsardzības pasākumus.

No procesuālo tiesību viedokļa atteikšanās no nepieciešamības saņemt tiesas atļauju, kāda eksistē dažās dalībvalstīs, radītu ļoti būtisku ietekmi. Tādēļ attiecībā uz informācijas apmaiņu starp finanšu izlūkošanas vienībām un kompetentajām iestādēm tiks piemēroti valstu procesuālie aizsardzības pasākumi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un pārskatu sniegšanas kārtība**

Šajā priekšlikumā noteikts, ka par šīs direktīvas īstenošanu trīs gadus pēc tās transponēšanas un turpmāk ik pēc trim gadiem ir jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija arī izvērtēs iegūtā tiesiskā regulējuma efektivitāti, lietderību, nozīmīgumu, saskaņotību un ES pievienoto vērtību — ne agrāk kā sešus gadus pēc transponēšanas dienas, lai nodrošinātu, ka ir pietiekami daudz datu par šīs direktīvas funkcionēšanu. Izvērtēšanā ietilpst apspriešanās ar ieinteresētajām personām, lai apkopotu atsauksmes par ietekmi tiesību aktu izmaiņu rezultātā. Etalons, attiecībā pret kuru tiks mērīts progress, ir pamatscenārija situācija laikā, kad tiesību akts stājas spēkā. Komisija iepazīstinās Eiropas Parlamentu un Padomi ar ziņojumu par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā jāietver arī izvērtējums par to, kā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un pamatprincipi.

Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu efektīvu īstenošanu un uzraudzītu rezultātus, Komisija cieši sadarbosies ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas pārstāv dalībvalstu iestādes. Komisija pieņems programmu šīs direktīvas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai. Pārraudzības programmā ir aprakstīts, kādā veidā un kādos laika intervālos dati un citi nepieciešamie pierādījumi tiks apkopoti. Dalībvalstīm ik gadu ir jāpaziņo Komisijai informācija, kas uzskatāma par būtisku, lai efektīvi uzraudzītu šīs direktīvas piemērošanu. Dalībvalstu ikgadējos ziņojumos jo īpaši ir jāietver to meklējumu skaits, kurus veikušas noteiktās valstu kompetentās iestādes, lai iegūtu informāciju par bankas kontiem no valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un/vai datu izguves sistēmām, kā arī pieprasījuma izdošanas nosacījumi, atteikuma pamatojumi, tālākizmantošanas nosacījumi, termiņš, kādā ir jāsniedz atbilde uz pieprasījumu, informācija par aizsardzības pasākumu piemērošanu personas datu apstrādei, kā arī pārskats par starptautisko sadarbību un informācijas apmaiņu starp finanšu izlūkošanas vienībām un kompetentajām iestādēm.

Ziņošanas vajadzībām Komisija ņem vērā konkrēto statistiku, kuras iesniegšana būs dalībvalstu pienākums.

- **Paskaidrojošie dokumenti (attiecībā uz direktīvām)**

Šā priekšlikuma transponēšanai nav vajadzīgi skaidrojoši dokumenti.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Priekšlikuma 1. pantā ir noteikts priekšmets, norādot, ka ar šo direktīvu tiek atvieglota kompetento iestāžu piekļuve finanšu informācijai un informācijai par bankas kontiem smagu noziegumu novēršanas, atklāšanas, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas vajadzībām. Tajā arī noteikts, ka ar šo tiesību aktu finanšu izlūkošanas vienībām tiek atvieglota piekļuve tiesībaizsardzības informācijai.

Priekšlikuma 2. pantā ir dotas šajā priekšlikumā izmantoto terminu definīcijas.

Priekšlikuma 3. pantā ir definēts dalībvalstu pienākums noteikt kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas piekļūt valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un veikt meklēšanu tajos, kā arī pieprasīt un saņemt informāciju. Šajā pantā arī ir noteikts, ka šo kompetento iestāžu nosaukumi ir jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikuma 4. pantā ir izklāstīts, ka noteiktajām kompetentajām iestādēm ir tieša piekļuve reģistriem, un ir definēts, kādā nolūkā tiek nodrošināta tieša piekļuve un meklēšana, proti, Regulas (ES) 2016/794 I pielikumā minēto noziedzīgo nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai vai lai sniegtu atbalstu izmeklēšanai, tostarp ar šādu izmeklēšanu saistīto aktīvu noteikšanai, meklēšanai, iesaldēšanai un konfiscēšanai.

Priekšlikuma 5. pantā ir definēts, ar kādiem nosacījumiem noteiktās kompetentās iestādes izmanto piekļuvi un veic meklēšanu.

Priekšlikuma 6. pantā dalībvalstīm ir noteikts pienākums uzraudzīt noteikto kompetento iestāžu piekļuvi un meklēšanu. Iestādēm, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, ir jāreģistrē saskaņā ar šo direktīvu veiktā piekļuve; ir uzskaitīti konkrēti žurnāla elementi.

Priekšlikuma 7. pantā ir noteikts pienākums nodrošināt, ka ikvienai finanšu izlūkošanas vienībai ir pienākums atbildēt uz dalībvalsts noteikto kompetento iestāžu veiktajiem finanšu informācijas vai finanšu analīzes pieprasījumiem. Šai procedūrai piemēro valsts procesuālos aizsardzības pasākumus.

Priekšlikuma 8. pantā ir noteikts pienākums nodrošināt, ka dalībvalsts noteiktajām kompetentajām iestādēm ir pienākums atbildēt uz finanšu izlūkošanas vienības izdotajiem tiesībaizsardzības informācijas pieprasījumiem. Šai procedūrai piemēro valsts procesuālos aizsardzības pasākumus.

Priekšlikuma 9. pantā ir definēta informācijas apmaiņa starp dažādu dalībvalstu finanšu izlūkošanas vienībām, tostarp atbildes sniegšanas termiņi un droši informācijas apmaiņas kanāli.

Priekšlikuma 10. pantā ir noteikti nosacījumi Eiropola piekļuvei bankas kontu informācijai un informācijas apmaiņai starp Eiropolu un finanšu izlūkošanas vienībām.

Priekšlikuma 11. pantā ir noteikts, ka personas datu apstrādi veic tikai tās Eiropola personas, kas ir īpaši ieceltas un pilnvarotas šo uzdevumu veikšanai.

Priekšlikuma 12. pantā ir noteikta V nodaļas piemērošanas joma.

Priekšlikuma 13. pantā ir definēti sensitīvu personas datu apstrādes nosacījumi.

Priekšlikuma 14. pantā ir noteikts dalībvalstu pienākums uzturēt ierakstus, kas attiecas uz visiem saskaņā ar šo priekšlikumu veiktajiem pieprasījumiem.

Priekšlikuma 15. pantā ir definēts, ar kādiem nosacījumiem dažos gadījumos tiek ierobežotas datu subjekta tiesības piekļūt personas datiem.

Priekšlikuma 16. pantā ir noteikts, ka Komisija izveidos programmu šīs direktīvas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai. Tajā noteikts, ka dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju ar mērķi palīdzēt Komisijai pildīt 18. pantā definētos pienākumus. Šajā noteikumā ir definēts arī dalībvalstu pienākums glabāt konkrētu statistiku saistībā ar šo priekšlikumu un paziņot to Komisijai.

Priekšlikuma 17. pantā ir noteikta šā priekšlikuma saistība ar dalībvalstu vai Savienības divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

Priekšlikuma 18. pantā ir noteikts, ka Komisijai ir pienākums ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu pēc trim gadiem no tās transponēšanas dienas un pēc tam — ik pēc trim gadiem.

Priekšlikuma 19. pantā ir noteikts šīs direktīvas transponēšanas termiņš.

Ar 20. pantu tiek atcelts Padomes lēmums 2000/642/TI, kas pašlaik ir lieks, ņemot vērā Ceturto NILLN direktīvu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai un ar ko atceļ Padomes lēmumu 2000/642/TI

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 87. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Ir jāatvieglo finanšu informācijas izmantošana, lai varētu novērst, atklāt, izmeklēt vai nodot kriminālvajāšanai smagus noziegumus.
- (2) Lai uzlabotu drošību dalībvalstīs un visā Savienībā, ir jāuzlabo finanšu izlūkošanas vienību un publisko iestāžu, kuras ir atbildīgas par smagu noziegumu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, piekļuve informācijai, lai tās varētu labāk veikt finanšu izmeklēšanu un lai uzlabotu to savstarpējo sadarbību.
- (3) Savā Rīcības plānā par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu³ Komisija apņēmas izvērtēt iespēju pieņemt atsevišķu tiesību aktu, lai paplašinātu dalībvalstu iestāžu, proti, to iestāžu, kurām ir noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas pilnvaras, kā arī līdzekļu atguves dienestu, nodokļu iestāžu un pretkorupcijas iestāžu, piekļuvi centralizētiem bankas kontu reģistriem. Turklāt 2016. gada rīcības plānā tika pausts arī aicinājums veikt kartēšanu, lai apzinātu šķēršļus, kas apgrūtina piekļuvi informācijai, apmaiņu ar to un tās izmantošanu, kā arī lai apzinātu operatīvās sadarbības iespējas starp finanšu izlūkošanas vienībām.
- (4) Direktīvā (ES) 2015/849⁴ ir noteikts, ka dalībvalstis izveido centralizētus bankas kontu reģistrus vai datu izguves sistēmas, kas ļauj savlaicīgi identificēt personas, kuru turējumā atrodas bankas un maksājumu konti, kā arī glabāšanas seifi.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ COM(2016) 50, 2.2.2016.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK, OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.

- (5) Saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 šajos reģistros esošajai informācijai var tieši piekļūt finanšu izlūkošanas vienības, kā arī valstu iestādes, kuru kompetencē ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, saistīto predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršana.
- (6) Lai sekmīgi veiktu kriminālizmeklēšanu vai savlaicīgi identificētu, izsekotu un iesaldētu ar to saistītos aktīvus, ņemot vērā to konfiscēšanu, bieži vien ir nepieciešama tūlītēja un tieša piekļuve centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai. Tieša piekļuve ir visātrākais veids, kā piekļūt centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai. Tādēļ šajā direktīvā ir jāparedz noteikumi, ar ko noteiktām dalībvalstu iestādēm un citām struktūrām, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana, piešķir tiešu piekļuvi centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai.
- (7) Tā kā katrā dalībvalstī ir vairākas iestādes vai struktūras, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana, un lai nodrošinātu proporcionālu piekļuvi finanšu un citai informācijai saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstīm ir jānosaka, kuras iestādes tiek pilnvarotas piekļūt centralizētajiem bankas kontu reģistriem un pieprasīt informāciju no finanšu izlūkošanas vienībām šīs direktīvas mērķiem.
- (8) Arī līdzekļu atguves dienestiem ir jānosaka šādas kompetentās iestādes statuss un tiem ir jāvar tieši piekļūt centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai — gadījumā, ja tie novērš, atklāj vai izmeklē konkrētu smagu noziedzīgu nodarījumu vai sniedz atbalstu konkrētai kriminālizmeklēšanai, tostarp aktīvu identificēšanai, meklēšanai un iesaldēšanai.
- (9) Ciktāl nodokļu iestādēm un pretkorupcijas aģentūrām saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetence noziedzīgu nodarījumu novēršanā, atklāšanā, izmeklēšanā vai kriminālvajāšanā, arī tās ir jāuzskata par iestādēm, kuras var noteikt šīs direktīvas mērķiem. Šai direktīvai nav jāaptver administratīvā izmeklēšana.
- (10) Noziedzīgu nodarījumu izdarītāji, jo īpaši noziedzīgi grupējumi un teroristi, bieži darbojas dažādās dalībvalstīs, un to aktīvi, tostarp bankas konti, bieži atrodas citās dalībvalstīs. Ņemot vērā smagu noziedzīgu nodarījumu, tostarp terorisma, un ar tiem saistīto finanšu darbību pārrobežu dimensiju, kompetentajām iestādēm, kas veic izmeklēšanu, bieži ir vajadzīga piekļuve informācijai par citās dalībvalstīs esošajiem bankas kontiem.
- (11) Ar informāciju, ko kompetentās iestādes ieguvušas no valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem, var apmainīties ar citā dalībvalstī esošām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES⁶.
- (12) Direktīva (ES) 2015/849 ir būtiski uzlabojusi Savienības juridisko regulējumu, kas nosaka finanšu izlūkošanas vienību darbību un sadarbību. Finanšu izlūkošanas vienību pilnvarās ietilpst tiesības piekļūt finanšu, administratīvajai un tiesībsardzības informācijai, kas tām nepieciešama, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Tomēr

⁵ Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu, OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

⁶ Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās, OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.

Savienības tiesībās nav paredzēti visi konkrētie rīki un mehānismi, kuriem ir jābūt finanšu izlūkošanas vienību rīcībā, lai tās varētu piekļūt šai informācijai un izpildīt savus uzdevumus. Tā kā dalībvalstis joprojām ir pilnībā atbildīgas par finanšu izlūkošanas vienību izveidošanu un to organizatoriskās struktūras noteikšanu, dažādām finanšu izlūkošanas vienībām ir dažāda līmeņa piekļuve regulatīvajām datubāzēm un tā rezultātā informācijas apmaiņa starp tiesībsardzības vai prokuratūras dienestiem un finanšu izlūkošanas vienībām ir nepietiekama.

- (13) Lai uzlabotu juridisko noteiktību un darbības efektivitāti, šajā direktīvā ir jāparedz noteikumi, ar ko stiprina finanšu izlūkošanas vienību iespējas apmainīties ar informāciju ar noteiktajām kompetentajām iestādēm attiecībā uz ikvienu smagu noziedzīgu nodarījumu.
- (14) Direktīvā arī ir jānosaka skaidri definēts tiesiskais regulējums, lai finanšu izlūkošanas vienības varētu pieprasīt attiecīgos datus, kurus glabā noteiktās kompetentās iestādes, lai tās varētu efektīvi novērst un apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu.
- (15) Dalīšanās ar informāciju starp finanšu izlūkošanas vienībām un ar kompetentajām iestādēm ir jāatļauj tikai tad, ja tā ir nepieciešama katrā konkrētajā gadījumā atsevišķi — vai nu smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai, vai saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītajiem predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu.
- (16) Lai efektīvāk novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un terorisma finansēšanu, kā arī lai stiprinātu finanšu izlūkošanas vienības kā finanšu informācijas un analīzes sniedzēja lomu, tai ir jābūt pilnvarotai apmainīties ar informāciju un analīzi, kas jau ir tās rīcībā vai ko pēc citas finanšu izlūkošanas vienības vai kompetentās iestādes pieprasījuma tās dalībvalstī var iegūt no atbildīgajiem subjektiem. Šai apmaiņai nav jākavē finanšu izlūkošanas vienības aktīvā loma analīzes izplatīšanā citām finanšu izlūkošanas vienībām, ja šī analīze atklāj tādus faktus, rīcību vai aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, par kuriem ir tieši ieinteresētas citas finanšu izlūkošanas vienības. Finanšu analīze ietver operatīvo analīzi, kas ir vērsta uz individuāliem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz pienācīgi atlasītu informāciju atkarībā no saņemto informācijas atspoguļojumu veida un daudzuma un plānotā informācijas lietojuma pēc tās izplatīšanas, kā arī stratēģisko analīzi, kurā uzmanība pievērsta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas tendencēm un modeļiem. Tomēr šai direktīvai nav jāskar finanšu izlūkošanas vienību organizatoriskais statuss un uzdevumi, kas tām piešķirti ar dalībvalstu tiesību aktiem.
- (17) Lai nodrošinātu ātru, efektīvu un saskaņotu sadarbību, ir jānosaka termiņi finanšu izlūkošanas vienību savstarpējai apmaiņai ar informāciju. Dalīšanās ar informāciju, kas nepieciešama, lai atrisinātu pārrobežu lietas un izmeklēšanas, ir jāveic tikpat ātri un prioritāri kā līdzīgas iekšzemes lietas gadījumā. Lai nodrošinātu to, ka dalīšanās ar informāciju ir efektīva un notiek savlaicīgi vai ka tiek ievēroti procesuālie ierobežojumi, ir jānosaka konkrēti termiņi. Pienācīgi pamatotos gadījumos ir jānosaka īsāki termiņi, ja pieprasījumi ir saistīti ar konkrētiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, piemēram, teroristiskiem noziedzīgiem nodarījumiem un tādiem noziedzīgiem norādījumiem, kas saistīti ar teroristu grupu vai darbībām atbilstīgi Savienības tiesību aktos paredzētajam.
- (18) Informācijas apmaiņai starp finanšu izlūkošanas vienībām ir jānotiek, izmantojot drošu informācijas apmaiņas kārtību, jo īpaši decentralizēto datortīklu — ES finanšu

izlūkošanas vienību tīklu (“*FIU.net*”), kuru kopš 2016. gada 1. janvāra pārvalda Eiropols, vai tā pēcteci, un *FIU.net* nodrošinātos paņēmienus.

- (19) Ņemot vērā to finanšu datu sensitivitāti, kuri ir jāanalizē finanšu izlūkošanas vienībām, un nepieciešamos datu aizsardzības pasākumus, šajā direktīvā konkrēti ir jānosaka, kāda veida un apjoma informācijas apmaiņa var notikt starp finanšu izlūkošanas vienībām un ar noteiktajām kompetentajām iestādēm. Ar šo direktīvu nav jāizmaina pašreiz noteiktie datu vākšanas paņēmieni.
- (20) Eiropols sniedz atbalstu dalībvalstu pārrobežu izmeklēšanām par transnacionālu noziedzīgu organizāciju nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbībām saskaņā ar tā īpašo kompetenci un uzdevumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794⁷ 4. pantā. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794 Eiropola valsts vienības ir sadarbības koordinācijas struktūra starp Eiropolu un dalībvalstu iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu izmeklēšana. Lai sniegtu Eiropolam informāciju, kas tam nepieciešama tā pienākumu veikšanai, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka to finanšu izlūkošanas vienības sniedz atbildes uz finanšu informācijas un finanšu analīzes pieprasījumiem, kurus iesniedzis Eiropols ar attiecīgās Eiropola valsts vienības starpniecību. Dalībvalstīm arī ir jānodrošina, ka to Eiropola valsts vienības sniedz atbildes uz Eiropola pieprasījumiem par informāciju attiecībā uz bankas kontiem. Eiropola pieprasījumiem ir jābūt pienācīgi pamatotiem. Tie ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi, nepārsniedzot Eiropola pienākumu robežas un tā uzdevumu izpildes ietvaros.
- (21) Šajā direktīvā ir jāņem vērā arī tas, ka saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939⁸ 43. pantu Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tiesības iegūt jebkādu attiecīgu informāciju, kas tiek glabāta valsts kriminālizmeklēšanas un tiesībaizsardzības datubāzēs, kā arī citos attiecīgos publisku iestāžu reģistros, tostarp centralizētos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus līdzīgos gadījumos piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (22) Lai panāktu nepieciešamo līdzsvaru starp efektivitāti un augstu datu aizsardzības līmeni, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tādas sensitīvas finanšu informācijas apstrāde, kas varētu atklāt personas rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, veselības stāvokli, seksuālo dzīvi vai seksuālo orientāciju, ir atļauta tikai tiktāl, cik tas ir noteikti vajadzīgs un ir būtiski konkrētajā izmeklēšanā.
- (23) Šajā direktīvā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants) un tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants), kā arī starptautiskajās tiesībās un starptautiskajos nolīgumos, kuros Savienība vai visas dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un dalībvalstu konstitūcijās to attiecīgajās piemērošanas jomās.
- (24) Ir svarīgi nodrošināt, lai personas datu apstrādē saskaņā ar šo direktīvu pilnībā tiktu ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību. Šādai apstrādei piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 un Eiropas Parlamenta un Padomes

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI, OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.

⁸ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei, OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.

Regulu (ES) 2016/679⁹ to attiecīgajās piemērošanas jomās. Līdzekļu atguves dienestu piekļuvei centralizētiem bankas kontu reģistriem un datu izguves sistēmām piemēro Direktīvu (ES) 2016/680, bet nepiemēro Padomes Lēmuma 2007/845/TI 5. panta 2. punktu. Attiecībā uz Eiropolu piemēro Regulu (ES) 2016/794. Šajā direktīvā ir jāparedz konkrēti papildu aizsardzības pasākumi un nosacījumi attiecībā uz mehānismiem, kas nodrošina sensitīvu datu apstrādi un informācijas pieprasījumu reģistrēšanu, lai nodrošinātu personas datu aizsardzību.

- (25) Saskaņā ar šo direktīvu iegūtos personas datus kompetentās iestādes apstrādā tikai tad, ja tas ir vajadzīgs un ir proporcionāli saistībā ar smaga nozieguma novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu vai ar to saistīto kriminālvajāšanu.
- (26) Turklāt, lai ievērotu tiesības uz personas datu aizsardzību un privāto dzīvi un lai ierobežotu ietekmi, ko rada piekļuve centralizētos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās ietvertajai informācijai, ir svarīgi paredzēt nosacījumus piekļuves ierobežošanai. Jo īpaši dalībvalstīm ir jānodrošina, ka attiecībā uz piekļuvi personas datiem, ko šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem veic kompetentās iestādes, piemēro attiecīgu datu aizsardzības politiku un pasākumus. Tikai pilnvarotām personām vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ietver personas datus, kurus var saņemt no centralizētajiem bankas kontu reģistriem vai izmantojot autentifikācijas procesus.
- (27) Finanšu datu nosūtīšana trešām valstīm un starptautiskajiem partneriem šajā direktīvā paredzētajiem mērķiem ir jāatļauj vienīgi saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 V nodaļā vai Regulas (ES) 2016/679 V nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.
- (28) Komisija ziņo par šīs direktīvas īstenošanu pēc trim gadiem no tās transponēšanas dienas, kā arī turpmāk ik pēc trim gadiem. Saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu¹⁰ 22. un 23. pantu Komisijai arī ir jāveic šīs direktīvas izvērtējums, balstoties uz īpašā uzraudzības kārtībā apkopotu informāciju, lai izvērtētu šīs direktīvas faktisko ietekmi un nepieciešamību pēc turpmākas rīcības.
- (29) Direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai tiktu pieņemti noteikumi, kas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu sniedz Savienības iedzīvotājiem augstāku drošības līmeni, novēršot un apkarojot noziedzību. Sava starptautiskā rakstura dēļ terorisma un noziedzības draudi skar Savienību kopumā, un ir nepieciešama Savienības mēroga atbildes reakcija uz tiem. Noziedznieki var izmantot to, ka atsevišķā dalībvalstī informācija par bankas kontiem un finanšu informācija netiek efektīvi izmantota, un gūs labumu no tā, savukārt tas var radīt sekas citā dalībvalstī. Tā kā atsevišķas dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt šīs direktīvas mērķi, bet to var labāk izdarīt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā nosaka vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (30) Padomes lēmums 2000/642/TI ir jāatceļ, jo tā priekšmetu regulē citi Savienības tiesību akti un tas vairs nav nepieciešams.
- (31) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹⁰ 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1.–14. lpp.).

Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.]

- (32) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā, un šī direktīva tām nav saistoša un nav jāpiemēro.]
- (33) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (34) Tika lūgts Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja viedoklis saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001¹¹ 28. panta 2. punktu [un atzinums tika sniegts [datums]¹²],

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I nodaļa

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu nosaka pasākumus, lai atvieglotu kompetento iestāžu piekļuvi finanšu informācijai un informācijai par bankas kontiem smagu noziegumu novēršanas, atklāšanas, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas vajadzībām. Tajā arī paredz pasākumus, lai atvieglotu finanšu izlūkošanas vienību piekļuvi tiesībaizsardzības informācijai un atvieglotu sadarbību starp finanšu izlūkošanas vienībām.
2. Direktīva neskar:
 - (a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 noteikumus un saistītos dalībvalstu tiesību aktu noteikumus, tostarp saskaņā ar valstu tiesību aktiem noteikto finanšu izlūkošanas vienību organizatorisko statusu;
 - (b) kompetento iestāžu pilnvaras savstarpēji apmainīties ar informāciju vai iegūt informāciju no atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai dalībvalstu tiesību aktiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

¹² OV C ..

- (a) “centralizēti bankas kontu reģistri” ir saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 1. punktu izveidotie centralizētie automatizētie mehānismi, piemēram, centralizēti reģistri vai centralizētas elektroniskas datu izguves sistēmas;
- (b) “līdzekļu atguves dienesti” ir valstu dienesti, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Padomes Lēmuma 2007/845/TI 8. panta 1. punktu, lai atvieglotu noziedzīgi iegūtu līdzekļu, kā arī citas ar noziegumiem saistītas mantas meklēšanu un identifikāciju, lai to, iespējams, iesaldētu, tai uzliktu arestu vai to konfiscētu, pamatojoties uz kompetentas tiesu iestādes izdotu rīkojumu;
- (c) “finanšu izlūkošanas vienība” ir struktūra, kas izveidota katrā dalībvalstī Direktīvas (ES) 2015/849 32. panta mērķiem;
- (d) “atbildīgie subjekti” ir Direktīvas (ES) 2015/849 2. pantā noteiktie subjekti;
- (e) “finanšu informācija” ir jebkāda veida informācija vai dati, kas ir finanšu izlūkošanas vienību rīcībā, lai novērstu, atklātu un efektīvi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, vai jebkāda veida informācija vai dati, kas šim nolūkam ir publisku iestāžu vai atbildīgo subjektu rīcībā un ir pieejami finanšu izlūkošanas vienībām, neveicot piespiedu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- (f) “tiesībaizsardzības informācija” ir jebkāda veida informācija vai dati, kas atrodas kompetento iestāžu rīcībā, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sauktu pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, vai jebkāda veida informācija vai dati, kas šim nolūkam atrodas publisku iestāžu vai privātpersonu rīcībā un ir pieejami kompetentajām iestādēm, neveicot piespiedu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- (g) “informācija par bankas kontiem” ir šāda centralizētajos bankas kontu reģistros ietvertā informācija:
 - a) par klienta konta turētāju un jebkuru personu, kas norāda, ka tā rīkojas klienta vārdā: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu citi identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu par klienta identificēšanu un klienta identitātes pārbaudi, vai unikāls identifikācijas numurs;
 - b) par klienta konta turētāja faktisko īpašnieku: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu citi identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu par faktiskā īpašnieka identificēšanu un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudi, vai unikāls identifikācijas numurs;
 - c) par banku vai maksājumu kontu: IBAN numurs un konta atvēršanas un slēgšanas datums;
 - d) par glabāšanas seifu: nomnieka vārds un uzvārds, ko papildina citi identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punktu par klienta un faktiskā īpašnieka identificēšanu un tā identitātes pārbaudi, vai unikāls identifikācijas numurs un nomas ilgums.

- (h) “nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija” ir Direktīvas (ES) 2018/XX¹³ 3. pantā definētā rīcība;
- (i) “saistītie predikatīvie nodarījumi” ir Direktīvas (ES) 2018/XX 2. pantā noteiktie pārkāpumi;
- (j) “teroristu finansēšana” ir Direktīvas (ES) 2017/541¹⁴ 11. pantā definētā rīcība;
- (k) “finanšu analīze” ir operatīvā un stratēģiskā analīze, ko veic finanšu izlūkošanas vienības, lai pildītu savus uzdevumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849;
- (l) “smagi noziedzīgi nodarījumi” ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794 I pielikumā uzskaitītās noziegumu formas.

3. pants

Kompetento iestāžu nozīmēšana

1. Katra dalībvalsts no savām iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana, nosaka kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas piekļūt tādiem valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un veikt meklēšanu tajos, kurus dalībvalstis ir izveidojušas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a pantu. To vidū ir Eiropola valsts vienības un līdzekļu atguves dienesti.
2. Katra dalībvalsts no to valsts iestāžu vidus, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, konstatēšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana, nosaka kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas pieprasīt un saņemt finanšu informāciju vai finanšu analīzi no finanšu izlūkošanas vienības. To vidū ir Eiropola valsts vienības.
3. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā [sešus mēnešus no transponēšanas dienas] paziņo Komisijai tās noteiktās kompetentās iestādes saskaņā ar 1. un 2. punktu, kā arī paziņo Komisijai par jebkuriem grozījumiem attiecībā uz tām. Komisija paziņojumus un visus to grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

II nodaļa

KOMPETENTO IESTĀŽU PIEKĻUVE INFORMĀCIJAI PAR BANKAS KONTIEM

4. pants

Kompetento iestāžu piekļuve informācijai par bankas kontiem un meklējumu veikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 3. panta 1. punktu noteiktās kompetentās iestādes ir tiesīgas tieši un nekavējoties piekļūt informācijai par bankas kontiem un veikt meklējumus tajā, ja tas ir vajadzīgs tām noteikto pienākumu izpildei nolūkā

¹³ Direktīva 2018/XX/ES par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu krimināltiesībās (OV [...]).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

novērst, atklāt un izmeklēt smagu noziedzīgu nodarījumu vai saukt pie atbildības par to vai sniegt atbalstu izmeklēšanai attiecībā uz smagu noziedzīgu nodarījumu, tostarp ar šādu izmeklēšanu saistīto aktīvu noteikšanai, meklēšanai un iesaldēšanai.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu nevar piekļūt tādai papildu informācijai un veikt meklējumus tajā, kuru dalībvalstis var uzskatīt par būtisku un kura var būt ietverta centralizētos bankas kontu reģistros saskaņā ar Direktīvas 2018/XX/ES 32.a panta 4. punktu.

5. pants

Nosacījumi piekļuvei un meklēšanai, ko veic kompetentās iestādes

1. Informācijai par bankas kontiem saskaņā ar 4. pantu piekļūst un meklējumus veic tikai tās katras kompetentās iestādes personas, kas ir īpaši ieceltas un pilnvarotas šādu uzdevumu veikšanai, un katrā gadījumā atsevišķi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu piekļuve un meklējumi tiek atbalstīti ar tehniskiem un organizatoriskiem pasākumiem, kas garantē datu drošību.

6. pants

Tās piekļuves un meklēšanas uzraudzība, ko veic kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, glabā ierakstus par kompetento iestāžu piekļuvei informācijai attiecībā uz bankas kontiem. Ieraksti jo īpaši ietver šādus elementus:
 - (a) atsauce uz valsts datni;
 - (b) vaicājuma vai meklējuma datums un laiks;
 - (c) vaicājuma vai meklējuma veikšanai izmantoto datu veids;
 - (d) vaicājuma vai meklējuma rezultāti;
 - (e) tās iestādes nosaukums, kura veikusi pieprasījumu vai meklēšanu reģistrā;
 - (f) tās amatpersonas identifikatori, kas veikusi pieprasījumu vai meklējumu, kā arī tās amatpersonas identifikatori, kas uzdevusi veikt pieprasījumu vai meklējumu.
2. Šos ierakstus regulāri pārbauda centralizēto bankas kontu reģistru datu aizsardzības speciālisti un ar Direktīvas (ES) 2016/680 41. pantu izveidotā kompetentā uzraudzības iestāde.
3. Šā panta 1. punktā minētos ierakstus drīkst izmantot tikai datu aizsardzības uzraudzībai, tostarp tam, lai pārbaudītu pieprasījuma pieļaujamību un datu apstrādes likumīgumu, un datu drošības nodrošināšanai. Minētos ierakstus aizsargā ar atbilstīgiem pasākumiem, lai tiem nepieklūtu nepilnvarotas personas, un tos dzēš piecus gadus pēc to izveides, ja vien tie nav nepieciešami jau notiekošās uzraudzības procedūrās.

III nodaļa

DATU APMAIŅA STARP KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM UN FINANŠU IZLŪKOŠANAS VIENĪBĀM, KĀ ARĪ STARP FINANŠU IZLŪKOŠANAS VIENĪBĀM

7. pants

Kompetento iestāžu informācijas pieprasījumi finanšu izlūkošanas vienībai

1. Ievērojot valstu procesuālos aizsardzības pasākumus, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās valsts finanšu izlūkošanas vienībai ir pienākums atbildēt uz tās noteikto 3. panta 2. punktā minēto kompetento iestāžu veiktajiem finanšu informācijas vai finanšu analīzes pieprasījumiem, ja šāda finanšu informācija vai finanšu analīze katrā gadījumā atsevišķi ir nepieciešama smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai saistībā ar tiem.
2. No finanšu izlūkošanas vienības saņemto finanšu informāciju un finanšu analīzi dalībvalstu kompetentās iestādes var apstrādāt ar konkrētu mērķi novērst, atklāt vai izmeklēt smagus noziedzīgus nodarījumus vai celt apsūdzību saistībā ar tiem, izņemot mērķus, kuriem personas datus vāc saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 4. panta 2. punktu.

8. pants

Finanšu izlūkošanas vienības informācijas pieprasījumi kompetentajām iestādēm

Ievērojot valsts procesuālās garantijas, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās noteiktajām valsts kompetentajām iestādēm ir pienākums atbildēt uz valsts finanšu izlūkošanas vienības tiesībsardzības informācijas pieprasījumiem, katru gadījumu izskatot atsevišķi, ja informācija ir nepieciešama nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, saistīto predikatīvo nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanai un apkarošanai.

9. pants

Informācijas apmaiņa starp dažādu dalībvalstu finanšu izlūkošanas vienībām

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās finanšu izlūkošanas vienība var apmainīties ar finanšu informāciju vai finanšu analīzi ar jebkuru finanšu izlūkošanas vienību Savienībā, ja šī finanšu informācija vai finanšu analīze ir nepieciešama, lai novērstu vai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja finanšu izlūkošanas vienībai saskaņā ar 1. punktu tiek pieprasīts veikt finanšu informācijas vai finanšu analīzes apmaiņu, tā to veic, cik vien ātri iespējams, bet ne vēlāk kā trijās dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Ārkārtējos, pienācīgi pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt par ne vairāk kā desmit dienām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka izņēmuma un steidzamos gadījumos, atkāpjoties no 2. punkta, ja finanšu izlūkošanas vienībai saskaņā ar 1. punktu tiek pieprasīts

apmainīties ar finanšu informāciju vai finanšu analīzi, kas jau ir tās rīcībā un kas ir saistīta ar konkrētu izmeklēšanu attiecībā uz darbību vai rīcību, kuru kvalificē kā smagu noziedzīgu nodarījumu, finanšu izlūkošanas vienība šo informāciju vai analīzi sniedz ne vēlāk kā 24 stundās pēc pieprasījuma saņemšanas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo pantu veiktu pieprasījumu un atbildi uz to nosūta, izmantojot īpašu drošu elektronisko sakaru tīklu — ES finanšu izlūkošanas vienību tīklu vai tā pēcteci. Minētajam tīklam ir jāgarantē droša saziņa, kā arī ir jāspēj sniegt rakstisku apliecinājumu tā, lai varētu pārliecināties par tā autentiskumu. Ja ES finanšu izlūkošanas vienību tīklam ir tehniskas problēmas, finanšu informāciju vai finanšu analīzi nosūta, izmantojot citus piemērotus līdzekļus, kas nodrošina augstu datu drošības līmeni.

IV nodaļa

EIROPOLS

10. pants

Eiropola piekļuve bankas kontu informācijai un informācijas apmaiņa starp Eiropolu un finanšu izlūkošanas vienībām

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās Eiropola valsts vienība katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot tās pienākumu robežas un lai izpildītu savus uzdevumus, sniedz atbildi uz pienācīgi pamatotiem pieprasījumiem, kas saistīti ar informāciju par bankas kontiem un kurus izteikusi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 izveidotā Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (“Eiropols”).
2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās finanšu izlūkošanas vienība, ievērojot tās pienākumu robežas un lai izpildītu savus uzdevumus, sniedz atbildi uz pienācīgi pamatotiem pieprasījumiem, kas saistīti ar finanšu informāciju un finanšu analīzi un kurus izteicis Eiropols, ar Eiropola valsts vienības starpniecību.
3. Informācijas apmaiņa saskaņā ar 1. un 2. punktu notiek elektroniski, izmantojot drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammu *SIENA*, un saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794. Lūgumu un informācijas apmaiņu veic valodā, kas tiek izmantota *SIENA*.

11. pants

Datu aizsardzības prasības

1. Ar informāciju par bankas kontiem, finanšu informāciju un finanšu analīzi saistīto personas datu apstrādi, kas minēta 10. panta 1. un 2. punktā, veic vienīgi Eiropola personas, kas ir īpaši ieceltas un pilnvarotas šo uzdevumu veikšanai.
2. Eiropols informē saskaņā ar Regulas (ES) 2016/794 41. pantu iecelto datu aizsardzības speciālistu par katru informācijas apmaiņu saskaņā ar šīs direktīvas 10. pantu.

V nodaļa

PAPILDU NOTEIKUMI SAISTĪBĀ AR PERSONAS DATU APSTRĀDI

12. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro tikai noteiktajām kompetentajām iestādēm un finanšu izlūkošanas vienībām, veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar III nodaļu, kā arī attiecībā uz finanšu informācijas un finanšu analīzes apmaiņu, kurā piedalās Eiropola valstu vienības, saskaņā ar IV nodaļu.

13. pants

Sensitīvu datu apstrāde

1. Informāciju, kas atklāj personas rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, veselības stāvokli, seksuālo dzīvi vai seksuālo orientāciju, var atļaut apstrādāt tikai tiktāl, cik tas ir noteikti vajadzīgs un ir būtiski konkrētajā gadījumā.
2. Šā panta 1. punktā minētajiem datiem var piekļūt un tos apstrādāt tikai īpaši pilnvarotas personas saskaņā ar datu aizsardzības speciālista norādījumiem.

14. pants

Informācijas pieprasījumu ieraksti

Dalībvalstis nodrošina, ka pieprasītāja un atbildes sniedzēja iestāde uztur ierakstus par informācijas pieprasījumiem saskaņā ar šo direktīvu. Minētajos ierakstos iekļauj vismaz šādu informāciju:

- (a) informācijas pieprasītājas organizācijas nosaukums un kontaktinformācija un attiecīgā darbinieka vārds un uzvārds un kontaktinformācija;
- (b) atsaucē uz valsts lietu, saistībā ar kuru tiek pieprasīta informācija;
- (c) saskaņā ar šo direktīvu izdarītie pieprasījumi un to izpildes pasākumi.

Ierakstus glabā piecus gadus un izmanto tikai tam, lai pārliecinātos par personas datu apstrādes likumību. Attiecīgās iestādes pēc pieprasījuma visus ierakstus dara pieejamus valsts uzraudzības iestādei.

15. pants

Datu subjekta tiesību ierobežojumi

Dalībvalstis paredz juridiskus pasākumus, ar ko pilnībā vai daļēji ierobežo datu subjekta tiesības piekļūt ar to saistītajiem personas datiem, kurus apstrādā saskaņā ar šo direktīvu, lai:

- (a) ļautu finanšu izlūkošanas vienībai vai kompetentajai valsts iestādei pienācīgi veikt savus uzdevumus šīs direktīvas mērķiem;

- (b) izvairītos no tādu oficiālu vai tiesisku pārbaužu, izvērtējumu, izmeklēšanu vai procedūru kavēšanas šīs direktīvas nolūkā un lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas vai citu smagu noziedzīgu nodarījumu neapdraudētu novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu.

VI nodaļa

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Pārraudzība

1. Dalībvalstis pārskata smagu noziedzīgu nodarījumu apkarošanas sistēmu efektivitāti, izveidojot visaptverošu statistiku.
2. Vēlākais līdz [6 mēneši pēc stāšanās spēkā] Komisija sagatavo sīki izstrādātu programmu šīs direktīvas rezultātu un ietekmes uzraudzībai.
Pārraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos dati un citi nepieciešamie pierādījumi tiks apkopoti. Tajā norāda pasākumus, ko īsteno Komisija un dalībvalstis, lai vāktu un analizētu datus un citus pierādījumus.
Dalībvalstis sniedz Komisijai datus un citus pierādījumus, kas nepieciešami pārraudzībai.
3. Šā panta 1. punktā minētā statistika jebkurā gadījumā ietver šādu informāciju:
 - a) to meklējumu skaits, kurus saskaņā ar 4. pantu veikušas norādītās kompetentās iestādes;
 - b) dati, ar kuriem mērīts katras iestādes veikto pieprasījumu daudzums šīs direktīvas ietvaros, atbildes uz šiem pieprasījumiem, izmeklēto lietu skaits, kriminālvajāto personu skaits, par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem notiesāto personu skaits, ja šāda informācija ir pieejama;
 - c) dati, ar kuriem mērīts laiks no pieprasījuma saņemšanas, kādā iestāde atbild uz pieprasījumu;
 - d) dati, ar kuriem mērītas ar šo direktīvu aptvertajiem iekšzemes un pārrobežu pieprasījumiem atvēlēto cilvēkresursu vai IT resursu izmaksas, ja šādi dati ir pieejami.
4. Dalībvalstis organizē statistikas sagatavošanu un apkopošanu un reizi gadā nosūta 3. punktā minēto statistiku Komisijai.

17. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Dalībvalstis var turpināt piemērot tādus divpusējos vai daudzpusējos nolīgumus vai savstarpējas vienošanās par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kuri ir spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās datumā, ciktāl šādi nolīgumi vai vienošanās ir saderīgi ar šo direktīvu.

2. Šī direktīva neskar nekādus dalībvalstu vai Savienības pienākumus un saistības saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm.

18. pants

Izvērtējums

1. Komisija ne vēlāk kā līdz [OV ievietot datumu: trīs gadi pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas] un turpmāk ik pēc trim gadiem izstrādā ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumu publisko.
2. Ne agrāk kā pēc sešiem gadiem no šīs direktīvas transponēšanas dienas Komisija izvērtē šo direktīvu un iepazīstina Eiropas Parlamentu un Padomi ar ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Novērtējumu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma vadlīnijām. Ziņojumā ietver arī izvērtējumu par to, kā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un pamatprincipi.
3. Šā panta 1. un 2. punkta mērķiem dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas nepieciešama ziņojumu sagatavošanai. Komisija ņem vērā statistiku, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 16. pantu, un var pieprasīt papildu informāciju no dalībvalstīm un uzraudzības iestādēm.

19. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz XXYY [26 mēneši pēc Direktīvas (ES) ../2018 stāšanās spēkā; OV ievietot Direktīvas (ES) 2015/849 grozījumu direktīvas numuru] pieņem un publicē šīs direktīvas ievērošanai nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Lēmuma 2000/642/TI atcelšana

Lēmums 2000/642/TI tiek atcelts no [šīs direktīvas transponēšanas datums].

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

22. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*